



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Zamorensi Et Legionensi Episcopis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

Ecclesiæ quàm monasterij Oniensis salubriter est provisum, occasione qualibet in posterum possit infringi, præsentium auctoritate statuimus ut contra præscriptam formam nulla summorum Pontificum privilegia vel secularium Principum scripta, nulla denique munimenta vel argumenta valeant prævalere. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ provisionis & constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Laterani x. Kal. Maij, pontificatus nostri anno terdecimo.

ZAMORENSI ET LEGIONENSI
Episcopis.

Ep. 19.
De caleni ec.
Tit. 118. 101.

Scitata super diversis articulis inter venerabilem fratrem nostrum Burgensem Episcopum & Oniense monasterium quæstione, cum venerabilis frater noster Segobiensis Episcopus & dilectus filius T. Palentinus electus, quibus auctoritate nostra dicta fuit causa commissa, eam sufficienter instructam ad nostram præsentiam remisissent, nos eidem Episcopo & L. monacho monasterij procuratori, qui propter hoc ad sedem apostolicam venerant, audientiam concessimus liberam & benignam. Qui cum cœpissent principaliter litigare super statu monasterij memorati, quod ad se de jure communi sperare dictus Episcopus proponebat, utpote in sua diocesi constitutum, cujus juris usum Burgensem Ecclesiam longis retroactis temporibus habuisse firmabat, & ex parte monasterij diceretur illud per Principes seculares & Romanos Pontifices ab antiquo libertate donatum, & ipsum longissimo tempore usum fuisse plenaria libertate, nos auditis utrinque propositis, de voluntate partium demum ex providentia inter eas duximus componendum; prout in aliis nostris litteris super hoc confectis plenius continetur. Postmodum verò partibus super subjectione ac libertate membrorum ejusdem loci, monasteriorum videlicet, capellarum, cellarum, & prioratum, persequentibus quæstionem, quatuor sibi dictus Episcopus in præfatis locis ad se de jure communi spectantibus, ut dicebat, cujus juris usum habuerat ab antiquo, specialiter vendicabat, eorundem locorum Clericos asserendo teneri ad Episcoporum, Archidiaconorum, & Archipresbyterorum Burgenfium accedere synodos, ex-

communicationis vel interdicti servare sententias promulgatas ab eis, procuraciones annuas exhibere, ac singulos aureos solvere Burgenfi Episcopo noviter substituto; ad intentionem propriam roborandam super primis tribus articulis jus commune, secundum quod dictos Clericos, sicut & alios suæ diocesis, ad prædicta teneri dicebat, ac juris ipsius usum liberum ab antiquo, & super quarto antiquam & approbatam consuetudinem allegando. De quibus omnibus per depositiones testium fidem factam esse dicebat. Verum pars altera proposuit ex adverso supradicti monasterij membra, sicut & ipsum cœnobium, ab antiquo fuisse secularium Principum & Romanorum Pontificum Urbani II. Paschalis II. Eugenij III. & Alexandri III. privilegia libertate donata, & longis retroactis temporibus hujusmodi fuisse libertate gavisæ, sicut per ipsa privilegia exhibitæ coram nobis, ac instrumentum Victoris quondam Burgenfis Episcopi, & suorum depositiones testium manifestè constare dicebat. Nos igitur auditis & intellectis quæ utraque pars proposuit coram nobis, super quatuor præmissis capitulis monasterium Oniense de consilio fratrum nostrorum justitia condemnavimus exigente. Sententia verò lata procurator præfatus ad probandam præscriptionem, tam super quatuor articulis prænotatis, quàm etiam super quibusdam decimis post transactionem acquisitis à monasterio, Ecclesiis & colonis ipsius ex Episcopi parte petitis, quarum controversiam volebamus sententiæ calculo terminare, & in qua fuerat coram iudicibus supradictis conclusum, restitutionem in integrum nomine monasterij postulavit. Et cum super hoc coram nobis fuisset aliquandiu litigatum, nos deliberatione præhabita, restitutionem in integrum ad præscriptionem probandam, tam super quatuor articulis prænotatis, quàm etiam super controversia decimarum, eidem procuratori nomine monasterij duximus indulgendam; tibi, frater Zamorensis, & dilectis filiis magistris Mauricio Archidiacono Toletano & Michaëli Canonico Segobiensi dantes nostris litteris in mandatis ut recipiatis testes quos pars monasterij ad probandam præscriptionem legitimam super quatuor articulis sæpèdictis & super capitulo decimarum, vel etiam Episcopus ad interruptionem probandam duxerit producendos; & si de partium voluntate processerit, causam ipsam appellatione remota sine debito terminetis; alioquin

remittatis eandem ad nos sufficienter instructam, præsigentes partibus terminum competentem quo nostro se conspectui repræsentent sententiam dante Domino recepturæ. Ne verò per excogitatum malitiam, sicut ex quibusdam præsumptionibus pluribus videbatur, effectum sententiæ in damnum Episcopi contingeret impediri, neve monasterium per executionem sententiæ propter ipsas suspiciones incurreret detrimentum, nos æquitate pensata ita duximus providendum, ut ante omnia supradicta sententia à nobis prolata per vos executioni mandetur. Quocirca fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus quatinus sententiam ipsam sublato appellationis obstaculo executioni mandantes, faciatis eandem inviolabiliter observari, contradictores per censuram ecclesiasticam compescentes. Quòd si non ambo his exequendis potueritis interesse, alter vestrum ea nihilominus exequatur. Datum Laterani viii. Kalen. Maij, pontificatus nostri anno tertiodecimo.

ZAMORENSI EPISCOPO,
& magistris Mauricio Archidiacono Tolitano & Michaili Canonico Segobienfi.

Epist. 60.
De eadem re.
Cap. Sulcitata.
De in iur. restituitur.

Sulcitata super diversis articulis &c. in eundem modum ut in alia per totam usque duximus indulgendam. Quocirca præsentium vobis auctoritate mandamus quatinus recipiatis testes quos pars monasterij ad probandam præscriptionem legitimam &c. ut in alia usque à nobis prolata sublato appellationis obstaculo executioni mandetur, cuius executionem tibi, frater Zamorensis, & venerabili fratri nostro Legionensi Episcopo duximus committendam. Volumus nihilominus & mandamus ut ab Episcopo recipiatis idoneam cautionem quòd si monasterium in causa ipsa per sententiam prævaluerit, uniuersa quæ medio tempore ipsius sententiæ occasione percepit monasterio restituat memorato. Quòd si non omnes &c. duo vestrum ea &c. Datum ut in alia per totum.

E I S D E M.

Epist. 61.
De negotio Cappelle S. Mariæ de castro Soris.

Cum in causa quæ inter Burgensem Ecclesiam & Clericos sanctæ Mariæ de castro Soris super quibusdam Ecclesiis & rebus aliis vertitur, ad dilectum filium Abbatem de Retorta & Priorem de Corubiis fuerint à sede apostolica litteræ impetratæ, ipsi reputantes venerabilem fratrem nostrum Burgensem Episcopum contumacem, in rerum petitarum possessio-

nem causa rei servandæ partem induxerunt adversam. Verum cum super eorundem processu, quem memoratus Episcopus, utpote post appellationem ad nos legitime interpositam attentatum, revocari petebat, inter ipsum & . . partis adversæ procuratorem fuisset in nostra præsentia diutius litigatum, taliter fuit demum à nobis de ipsorum voluntate provisum, ut tam super dictarum rerum omnium possessione quam etiam fructibus, quos nunc possunt dicti Clerici restituere, præfato Episcopo restituis, de restituendis aliis, quam citò se facultas obtulerit, idoneam exponant dicti Clerici cautionem; ad quod eos, si necesse fuerit, per vos volumus & mandamus, appellatione remota, ecclesiastica censura compelli. Postmodum autem Episcopus petiit coram nobis ut Clericos ejusdem Ecclesiæ, qui post interdicti ab eodem Episcopo & excommunicationis sententias à Palentino electo & suis conjudicibus delegatis à nobis propter eorum contumaciam rationabiliter promulgatas divina præsumperant officia celebrare præfatis sententiis vilipensis, pœna dignaremur canonica castigare, ac quorundam eorum corpora faceremus de cimiterio ecclesiastico exhumari, quæ interim fuerant tutulata. Procurator verò prædictus tam super libertate liberè sibi eligendi prælatum quam etiam super tertiis ipsius Ecclesiæ, medietate domorum, molendinorum, vinearum, terrarum, & hortorum ad ipsam Ecclesiam in eodem castro spectantium, & Ecclesiarum ac terrarum ejusdem castri & circumadiacentium heremitarum, item sancti Nicolai, sancti Dominici, sanctæ Cæciliæ, sancti Iacobi, sancti Stephani, sancti Iohannis, sancti Michaelis, & sanctæ Eulaliæ Ecclesiarum & heremitarum circumadiacentium eis, rursum sancti Michaelis de Tavanera, sancti Stephani de Castriello, sanctæ Mariæ de Villafilos, sancti Martini & sancti Andreæ Ecclesiarum, cum adjacentibus eis heremitoris universis, terrarum quoque ac vinearum & molendinorum medietatis & de Arnelas & de Palatios & de Fitero Ecclesiarum, necnon & de Pontefitro, & de Feneiolsa, & Villæ viridis, & de Alcobella, & sancti Cypriani Ecclesiarum, ac heremitarum omnium circumadiacentium eis, procuratorum quoque & obedientiarum & interdictorum de Valbonella, de Fonte Lefina, & de Valvinchera, & de Valvas Ecclesiarum, & medietatis de solaribus, hortis, terris, vineis, molendinis Ecclesiarum